

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119010134
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8119010134.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.05.2019 v Prešove, v trestnej veci odsúdeného K. H., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Nt/4/2019 zo dňa 01.04.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť odsúdeného **K. H. z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením podľa § 411 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona odsúdenému K. H., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom mesto T. T., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Prešove, zmenil spôsob výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T/100/2015 zo dňa 23.11.2015 v trvaní 4 (štyri) roky a 4 (štyri) mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia tak, že na ďalší výkon tohto trestu odňatia slobody ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Po vyhlásení uznesenia, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí podal sťažnosť. Svoju sťažnosť odôvodnil následnými písomnými podaniami, v ktorých v podstate uviedol, že mu nebolo umožnené riadne sa obhájiť s pomocou obhajcu, hoci pred pojednávaním žiadal súd o právo zvoliť si obhajcu v tejto trestnej veci a okresný súd mu do poslednej chvíle nedal vedieť o jeho práve, o ktorom sa dozvedel až na hlavnom pojednávaní, že mu neoficiálne udelili advokátku, ktorá si ale nespĺnila svoju povinnosť navštíviť ho a poradiť sa s ním a tiež neplnila úlohu advokátky zo strany odporcu, keďže ma pocit, že je to pani z ulice a nie advokátka, ktorá obhajuje jeho právo. Ďalej vytkol okresnému súdu, že nebral do úvahy jeho predošlé sťažnosti, ani jeho tvrdenia, že prejednal jeho vec nezodpovedne a pod tlakom UVTOS Sabinov. Podľa názoru sťažovateľa závažnosť jeho previnenia nie je tak vysoká, aby bol preradený medzi recidivistov, vrahov a ťažkých zločincov a pritom odkázal na časť z uložených disciplinárnych trestov. V poradí treťom svojom podaní, ktorými dôvody sťažnosti doplnil uviedol, že ÚVTOS Sabinov je voči nemu zaujatý, kvôli tomu, že je ináč orientovaný a že udržiava intímny vzťah s odsúdeným a keďže takýto vzťah nemôžu priamo odsudzovať, tak si podľa jeho názoru hľadajú chybičky, pre ktoré ho potrestajú a následne navrhnu preradenie, pričom v prípade drzého správania a arogantnosti sa on len bránil hrubým urážkam na jeho osobu, keďže vedeli o jeho orientácii. Na základe týchto dôvodov odsúdený navrhol, aby krajský súd návrh na zmenu spôsobu výkonu trestu zamietol, keďže sa podľa názoru sťažovateľa jednalo o zaujatosť a diskrimináciu v dôsledku jeho orientácie, ináč sa obráti na Európsky súd pre ľudské práva.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti, krajský súd ako nadriadený súd podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť,

ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd nezistil v postupe konania okresného súdu žiadne pochybenia, a to ani v rámci zachovania práva obvineného na obhajobu. Nešlo v tomto konaní o prípad tzv. nutnej obhajoby, pri ktorej by bolo nevyhnutné ustanoviť obvinenému obhajcu, pokiaľ by si ho sám nezvolil. Išlo o vykonávacie konanie, na ktoré bol odsúdený riadne a včas predvolaný na verejné zasadnutie, pričom k jeho výsluchu okresný súd pristúpil na tomto verejnom zasadnutí dňa 06.03.2019, kedy postupoval v súlade s Trestným poriadkom a pred samotnou výpoveďou odsúdeného riadne poučil o jeho právach na vlastnú obhajobu, vrátane práva zvoliť si obhajcu. Ako to vyplýva zo zápisnice o verejnom zasadnutí, odsúdený potvrdil, že poučeniu porozumel, nevyužil svoje právo vypovedať a vypovedal. Pritom neoznámil, že by si obhajcu zvolil, ani že by požadoval jeho ustanovenie. Rovnako, ako to vyplýva z jeho podania doručeného okresnému súdu dňa 25.02.2019, teda pred konaním verejného zasadnutia, nevyplývalo, že by si obhajcu zvolil, ani že by požadoval o jeho ustanovenie. Nie je teda dôkaz o tom, že by v čase konania verejného zasadnutia obhajkyňu, ktorej totožnosť by súdu oznámil, mal.

Oprávnenie riaditeľa príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody na podanie návrhu na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody vyplýva z ustanovenia § 411 ods. 1 Tr. poriadku, pričom podaný návrh obsahoval popis konkrétnych skutočností, ktorými bol odôvodnený a okresný súd ich samostatne a nezávisle posúdil. Nakoniec zo samotného odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplynuli dôvody, ktoré viedli okresný súd k predmetnému rozhodnutiu. Treba dodať, že každý odsúdený, bez ohľadu na svoju sexuálnu orientáciu, je povinný dodržiavať zákonné pravidlá výkonu trestu odňatia slobody. Z predloženého spisu nevyplývali skutočnosti svedčiace o diskriminačnom správaní sa žiadneho z ústavov na výkon trestu odňatia slobody, v ktorých odsúdený vykonával predmetný trest odňatia slobody, a preto krajský súd považoval sťažnostné námietky v tomto smere za nepodložené a účelové.

Bolo tak namieste zvažovať vecnú stránku prípadu a posudzovať existenciu skutočností postupom podľa § 411 ods. 1 Tr. poriadku z hľadiska § 9 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody, podľa ktorého, ak odsúdený porušuje opakovane alebo závažným spôsobom ústavný poriadok, je podozrivý zo spáchania trestného činu počas výkonu trestu, z jeho prípravy alebo pokusu, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s vyšším stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa s odkazom na dôkazy, ktoré pomenoval po ich hodnotení uviedol, že odsúdený podľa jeho názoru svojím správaním dal najavo, že spôsob výkonu trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nemá na neho dostatočný prevýchovný účinok.

Podľa názoru krajského súdu, pri rozhodovaní o návrhu na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody v tomto prípade, v rozpore so zákonom by bolo nestotožniť sa s takým hodnotením získaných dôkazov. Okresný súd sa vysporiadal dôsledne so všetkými skutočnosťami, ktoré sú rozhodné pre rozhodovanie o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody.

Bol pritom oboznámený nielen samotný návrh, ale z osobného spisu aj oznámenia o disciplinárnych previneniach a rozhodnutia o uložení disciplinárnych trestov za tieto previnenia, vrátane podstatného obsahu spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/100/2015.

Zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/100/2015 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T/100/2015 zo dňa 23.11.2015 súd schválil dohodu o vine a treste a uznal K. H. vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona, v bode 1/ rozsudku v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona. Za to mu bol uložený úhrnný spoločný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o vine a výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp. zn. 0T/19/2015 z 11.02.2015, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Dňa 23.11.2015 odsúdený nastúpil výkon trestu odňatia slobody, do ktorého mu bol započítaný výkon trestu odňatia slobody od 08.02.2015 do 08.07.2015.

Súd prvého stupňa za účasti zástupcu ÚVV a ÚVTOS Prešov, ktorý uviedol, že oproti návrhu k zmene nedošlo, skúmal dôsledne, akých disciplinárnych previnení sa dopustil odsúdený a aké tresty za tieto disciplinárne previnenia mu boli uložené.

Z návrhu riaditeľa Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 21.01.2019 vyplynul prehľad jedenástich disciplinárnych priestupkov i disciplinárnych trestov, vrátane viacerých negatívnych poznatkov o správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Napriek tomu, že odsúdený bol povinný dodržiavať pravidlá výkonu trestu odňatia slobody, opakovane preukázal, že prostriedky minimálneho stupňa stráženia sú nedostatočné, pretože nedochádzalo k priaznivej zmene správania sa odsúdeného, ale k početnému opakovanému porušovaniu právnych predpisov, a to aj napriek tomu, že bol opakovane trestaný až celodenným umiestnením v uzavretom oddiele na dobu troch až desiatich dní. Početnosť týchto previnení, ktoré odsúdený páchal napriek intenzívnemu disciplinárnemu postihu, bola podľa názoru krajského súdu podstatným dôvodom pre zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Jedným z týchto disciplinárnych previnení bolo pritom aj fyzické napadnutie iného odsúdeného, keď dňa 27.11.2015 odsúdený spôsobil inému odsúdenému tržné poranenie nad pravým obočím. Navyše, v záznamoch sú evidované aj mnohé opakované negatívne poznatky súvisiace so spaním v čase po budíčku, či nedodržiavaním zásad slušného správania voči iným osobám. Dňa 09.02.2017 porušil povinnosť plniť pokyny a príkazy príslušníka zboru. Dňa 09.08.2017 mal verbálny a fyzický konflikt s iným odsúdeným. Dňa 23.10.2017 a 11.10.2018 nespĺnil pokyny a príkazy príslušníka zboru. Nemožno sa teda stotožniť s neodôvodnene zľahčujúcim názorom odsúdeného na závažnosť takých disciplinárnych previnení. Krajský súd nemá dôvod spochybňovať záver navrhovateľa, že resocializačná prognóza odsúdeného sa javí ako nepriaznivá a riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti je vysoké nielen vzhľadom na nezamestnanosť pred nástupom do výkonu trestu, identifikované závislosti, vek, pohlavie, počet doterajších odsúdení, závažnejšiu trestnú činnosť, kvalitu výchovného prostredia, finančnú situáciu rok pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody, ale aj vzhľadom na emocionálnu stabilitu, mentálnu úroveň a dosiahnuté vzdelanie.

Z predloženého spisu nevyplývajú dôvody, že by v prípade odsúdeného K. H. išlo o psychicky chorú osobu a nebola zistená žiadna okolnosť, aby inak obvyklý režim výkonu trestu odňatia slobody vo vzťahu k tomuto odsúdenému musel byť nastavený špecificky v záujme dosiahnutia účel trestu a že by v tomto smere bolo možné doterajšiemu výkonu trestu niečo vyčítať.

Na základe vyššie uvedeného mal teda krajský súd za to, že odsúdený K. H. vo výkone predmetného trestu odňatia slobody svojím správaním opakovane porušil ústavný poriadok ústavu na výkon trestu odňatia slobody, nesprával sa v súlade s ním, ale pravidlá nastavené zákonom pre dosiahnutie účelu trestu už prostriedkami minimálneho stupňa stráženia zjavne nerešpektoval a vlastným správaním dosiahol, že boli splnené podmienky uvedené § 9 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov na to, aby v jeho prípade súd zmenil spôsob výkonu trestu preradením z ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia do ústavu s vyšším stupňom stráženia, teda na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.